

Чудната хубавица.

Щомъ замина прегърбената отъ трудъ Зима, на вратата се подаде другата ѝ сестра—Чудната Хубавица. Излизатъ мравкигъ отъ мравуняка и пчелитъ отъ кошера да я посрещнатъ. Минзухарътъ запали своитъ жълти свѣщи въ ливадата, за да ѝ посвѣти. Лалето повдигна червената си главичка, наведе я и я поздрави съ добре дошла. Изъ гората се подаде жълтата иглика да погледа хубавицата. Отъ шубрацитъ пъкъ срамежливата теменужка посипа пжтя на хубавицата съ приятна миризма и накичи главата ѝ съ вѣнецъ. Всички дървета облѣкоха бѣлитъ си и зелени рокли, за да отидатъ на сватбата на хубавицата, която водѣще своя годеникъ — дългокракиягъ щъркелъ. Момини ѝ бѣха ластовичкигъ. Кукувицата скача отъ клонъ на клонъ и съ „куку-куку“ — кани гости на сватбата. Черниятъ косъ и сивото славейче сж откупени да свирятъ на сватбата.

Милото слънчице приятно пече и кани всичко живо да излѣзе на пролѣтната сватба.

Хайде, деца, и ние да идемъ на тази сватба и хорце да му тропнемъ!

Е. Василевъ,

IV отд., с. Стамболово — Хасковско.

Баба Марта.

Ихъ пъкъ тази баба Марта!
Ту заплаче, ту се смѣ,
та отъ нея вечъ не може
птиче пѣсенъ да запѣ!

Като плаче,
дъждъ се лѣе.
Катъ се смѣ,
слънце грѣе.

Ихъ пъкъ тази баба Марта!
Ту заплаче, ту се смѣ,
та отъ нея вечъ не може
агънце да си заблѣ!

Сжбинка х. Вълчанова,

уч. IV отд. у-ще Йосифъ I — гр. Ямболъ.